

The Use of Digital Technology in the Administration of the Chaiyaphum Provincial Learning Promotion Office

Chattip Salidkul¹ and Prayong Keanla²

Nakorn Ratchasima College, Thailand

¹E-mail: chattipslk@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-6997-7456>

²Corresponding author email: prayong2497@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-6167-2350>

Received 21/03/2024

Revised 05/05/2024

Accepted 20/07/2024

Abstract

Background and Aims: This research aims to (1) study and compare the level of use of digital technology in the administration of the Chaiyaphum Provincial Learning Promotion Office. Separated by education level, age, and position of personnel. And (2) explore ways to develop the use of digital technology for administration in the Chaiyaphum Provincial Learning Promotion Office.

Methodology: The sample used in the research consisted of 229 personnel from educational institutions under the Chaiyaphum Provincial Learning Promotion Office, which were obtained by stratified sampling. The research tools included a questionnaire with a 5-level rating scale, with an IOC between 0.80 – 1.00 and a confidence value of 0.91. In addition, structured interviews were used to collect data. Statistics used in data analysis include frequency, percentage, mean, standard deviation, T-test, F-test, and pairwise difference test using the Scheffe method.

Results: The results of the research found that (1) the use of digital technology in administration of the Chaiyaphum Provincial Learning Promotion Office, overall, it is at a high level. And when considering each aspect, it was found that the use of digital technology in administration was at a high level in every aspect. (2) Results of comparative analysis of the use of digital technology in the administration of the Chaiyaphum Provincial Learning Promotion Office Classified by educational level found that there was no difference, while when classified by age and position It was found that there was a statistically significant difference at the 0.05 level. (3) Guidelines for using digital technology in the administration of the Chaiyaphum Provincial Learning Promotion Office It was found that it was necessary to promote and support personnel in educational institutions to receive training and knowledge development through the internet network system.

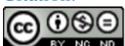

Teaching and learning are organized through E-Learning, DLIT, DLTV, Zoom, Microsoft Teams, including the use of technology to develop education in collaboration with network partners, both public and private, in various formats.

Conclusion: Current and future technological changes are occurring at a very high speed compared to past changes, which has a great impact on the management of educational institutions. Therefore, educational institution administrators need to adjust their management attitudes and concepts to be up-to-date and suitable for the changing situation that has occurred. To be able to manage educational institutions effectively in this digital age.

Keywords: Use of digital technology; Office of Learning Promotion

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ

ฉัตรทิพย์ สลิดกุล และ ประยงค์ แก่นลา

วิทยาลัยนครราชสีมา

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาและเปรียบเทียบระดับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ โดยแยกตามระดับการศึกษา อายุ และตำแหน่งของบุคลากร และ (2) สำรวจแนวทางในการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานในสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยบุคลากรจากสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 229 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยรวมถึงแบบสอบถามที่มีมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 นอกจากนี้ยังใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) ค่าเอฟ (F-test) และการทดสอบความแตกต่างแบบคู่ โดยใช้วิธีการของเซฟเฟ

ผลการศึกษา: ผลการวิจัยพบว่า (1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงาน ของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานอยู่ในระดับมากในทุกด้าน (2) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ โดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน ขณะที่เมื่อจำแนกตามอายุและตำแหน่ง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (3) แนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ พบว่าจำเป็นต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรในสถานศึกษาได้รับการอบรมและพัฒนาความรู้ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบ E-Learning, DLIT, DLTV, Zoom, Microsoft Teams รวมถึงการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการจัดการศึกษาร่วมกับภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนในรูปแบบต่าง ๆ

สรุปผล: การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในปัจจุบันและที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตมีอัตราเร็วที่สูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับการเปลี่ยนแปลงในอดีต ซึ่งมีผลกระทบอย่างมากต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติและแนวความคิดการบริหารของตนให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เพื่อให้สามารถจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัลนี้

คำสำคัญ: การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล; สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้

บทนำ

ในปัจจุบัน โลกกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จากสังคมในยุคเกษตรสู่วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในศตวรรษที่ 21 หนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนี้คือพลังขับเคลื่อนของเทคโนโลยี ซึ่งส่งผลกระทบต่อองค์กรและประชาคมทั่วโลกในหลายด้าน สิ่งหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงสังคมในอนาคตคือ ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) หรือเอไอ ซึ่งหมายถึงความฉลาดเทียมที่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อทำให้สิ่งที่ไม่มีชีวิตสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัญญาประดิษฐ์จะก่อให้เกิดความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว (ชินวัตร เจริญนิธย์, 2564) ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่ไม่มีที่สิ้นสุดนี้ ทำให้มนุษย์จำเป็นต้องเรียนรู้และปรับตัวให้เข้ากับวิทยาการใหม่ ๆ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

เทคโนโลยีในปัจจุบัน เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีโทรคมนาคม และเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน ล้วนมีประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา โดยเฉพาะการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมที่ช่วยให้นักเรียนในพื้นที่ชนบทที่ทุรกันดารสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้เท่าเทียมกับนักเรียนในเมือง นอกจากนี้ นักเรียนยังสามารถเรียนรู้จากทั่วโลกได้อย่างง่ายดาย เหมือนกับการมีห้องสมุดโลกที่บ้านหรือที่โรงเรียน โดยไม่ต้องเสียเวลาและงบประมาณในการจัดซื้อหนังสือมากมายเหมือนในอดีต ผู้เรียนยังสามารถศึกษาด้วยตนเองได้อย่างอิสระผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ซีดีรอม และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทำให้ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต เทคโนโลยีที่พัฒนาอย่างรวดเร็วนี้ส่งผลให้การใช้งานในปัจจุบันและอนาคตสะดวกสบายยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยียังมีบทบาทสำคัญต่อวิถีชีวิตและสังคมของมนุษย์ ดังนั้น องค์กรที่ต้องการอยู่รอดและพัฒนาต้องสามารถปรับตัวและจัดการกับเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคสมัยและสถานการณ์ต่าง ๆ (กฤติภัทรกร ศิริภัทรนิธิโกศล, 2564)

การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาเป็นอีกหนึ่งส่วนที่มีความสำคัญและมักจะเป็นปัญหา เนื่องจากครูและบุคลากรทางการศึกษาเคยชินกับการใช้ช่องทางหรือวิธีการสื่อสารแบบเดิม เช่น การประชุมแบบดั้งเดิมและการบริหารจัดการข้อมูลโดยใช้กระดาษเป็นสื่อหลัก การเข้ามาของเทคโนโลยีดิจิทัลจึงทำให้รูปแบบการทำงานของครูและบุคลากรทางการศึกษาเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก และบางส่วนอาจปรับตัวไม่ทัน ดังนั้น การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจึงมีหลักการสำคัญคือ การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่มุ่งเน้นยกระดับให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยส่งเสริมให้ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร สื่อการเรียนรู้ และบริการของสถานศึกษาได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว (ทินกร เผ่ากันทะ และกัลยารัตน์ เมธีวีรวงศ์, 2565)

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดมีหน้าที่ในการจัดเตรียมการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคคลให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยมุ่งหวังให้เป็นคนดี มีวินัย รู้จักสิทธิและหน้าที่ พร้อมกับมีความรับผิดชอบ มีความภูมิใจและตระหนักในความสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข บุคคลควรรู้จักรักษาประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ มีความพอเพียง มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกันที่ดี ใฝ่เรียนรู้ มีความรอบรู้ รอบคอบ และมีคุณธรรม รวมถึงความซื่อสัตย์สุจริต ตลอดจนมีสำนึกในความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

เพื่อให้เป็นพลเมืองที่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมไทยและสังคมโลกได้อย่างเหมาะสม สำนักงานยังมุ่งเน้นให้บุคคลมีทักษะการเรียนรู้ ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิตที่สอดคล้องกับการพัฒนาของโลก มีโอกาสพัฒนาหรือปรับเปลี่ยนทักษะของตนตามความถนัดหรือความจำเป็น โดยการกระจายอำนาจให้สถานศึกษาและภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เช่น ชุมชน ครอบครัว บุคคล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน ผ่านการจัดการกระบวนการเรียนรู้ทางชุมชน การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา และการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ (สุนันทิณี ชวฤทธิเดชา, 2566)

จะเห็นได้ว่าเทคโนโลยีดิจิทัลมีผลกระทบต่อการบริหารงานของสถานศึกษาในหลายด้าน เช่น งานอำนวยการ การจัดการศึกษา งานภาคีเครือข่าย และกิจการพิเศษ งานต่าง ๆ ของสถานศึกษาทุกด้านจำเป็นต้องมีระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT: Information and Communication Technology) มาประยุกต์ใช้ในการสร้างระบบฐานข้อมูลจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อสนับสนุนการบริหารและการจัดการความรู้ในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงนี้เช่นกัน การบริหารจัดการในสถานศึกษาจึงต้องปรับเปลี่ยนไปจากเดิมเพื่อให้สามารถดำเนินงานได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และสอดคล้องกับสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงไป ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาแนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการให้มีความคล่องตัวและสอดคล้องกับสถานการณ์โลกดิจิทัลในปัจจุบัน

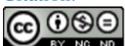
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ จำแนกตาม ระดับการศึกษา อายุ และตำแหน่ง
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ

การทบทวนวรรณกรรม

จิระนันท์ มูลมาต (2564) ได้ทำการศึกษา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ทรานพอร์เมชัน ปัจจุบันโลกถูกขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีในยุคที่เรียกว่า ดิจิทัล ทรานพอร์เมชัน กิจกรรมต่าง ๆ ถูกดำเนินไปภายใต้เทคโนโลยีดิจิทัล มีบทบาทในการบริหารจัดการทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านการศึกษาที่มีความจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีในการปฏิรูประบบการบริหารสถานศึกษา ให้พร้อมรับมือ

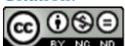
กับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพื่อยกระดับความสามารถในการจัดการศึกษาและส่งเสริมผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การจะทำให้การเปลี่ยนแปลงบรรลุผล ประกอบด้วยปัจจัย 4 ส่วน คือ 1) ผู้บริหารสถานศึกษา 2) บุคลากร 3) วัฒนธรรมองค์กร และ 4) เทคโนโลยีสารสนเทศ เมื่อองค์ประกอบ ทั้ง 4 ส่วนทำงานประสานกันจะเป็นเสมือนเกราะป้องกันให้สถานศึกษาทำงานได้อย่างราบรื่น

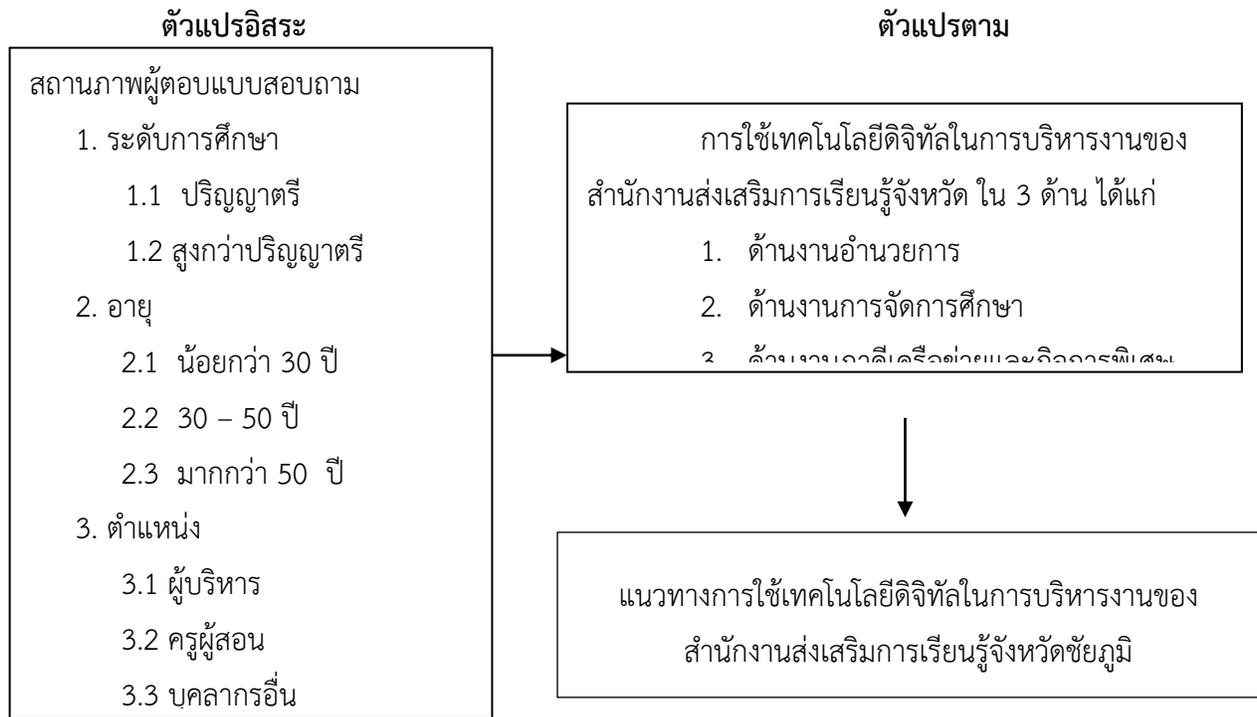
เกสสิณี ชิวปรีชา (2565) ได้ทำการศึกษา การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารสถานศึกษาระบบทวิภาคี ของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า สภาพการดำเนินการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก แนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหาร ได้แก่ 1) การพัฒนาครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ 2) จัดให้มีระบบการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัลแพลตฟอร์มและระบบการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล 3) กำหนดรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ แผนการฝึกอาชีพ แผนการนิเทศผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลแพลตฟอร์ม และ 4) ให้มีการวัดผลประเมินผลและการฝึกอาชีพตามสภาพจริง

ชินวัตร เจริญนิตย์ (2566) ได้ทำการศึกษา สภาพและปัญหาทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพและปัญหาทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและปานกลางตามลำดับ ทักษะที่มีสภาพและปัญหามากที่สุด คือ ทักษะการสืบค้นข้อมูลและทักษะการสร้างนวัตกรรมดิจิทัล ตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบสภาพและปัญหาทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 จำแนกตามเพศ อายุ พบว่า ทั้งสภาพและปัญหา โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านการจำแนกตามประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาไม่มีความแตกต่างกัน และจำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนสภาพทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลไม่มีความแตกต่างกัน 3) แนวทางการส่งเสริมทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา พบว่าผู้บริหารควรเปิดใจรับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สร้างขวัญกำลังใจในการพัฒนานวัตกรรมแก่บุคลากร และกระตุ้นให้บุคลากรในองค์กรของตนเอง ได้รับความรู้ ความเข้าใจและฝึกทักษะปฏิบัติเพื่อให้สามารถนำพาองค์กรไปสู่องค์กรดิจิทัลได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ ตามโครงสร้างการบริหารงานศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ (กรมส่งเสริมการเรียนรู้, 2566 อ้างถึงใน อัญชลี ธรรมะวิสิกุล, 2566) มี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านงานอำนวยความสะดวก ด้านงานการจัดการศึกษา ด้านงานภาคีเครือข่าย และกิจการพิเศษ ซึ่งสามารถนำมาเขียนเป็นกรอบแนวคิด ได้ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษากับประชากร กลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนร้จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 565 คน (สำนักงานส่งเสริมการเรียนร้จังหวัดชัยภูมิ, 2566)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม ได้แก่ บุคลากรสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนร้จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 229 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางการสุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) โดยได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย

2.1 แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ได้แก่ ระดับการศึกษา อายุ และตำแหน่ง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการ
เรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert)

2.2 แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เป็นคำถามเกี่ยวกับแนวทาง การใช้เทคโนโลยี
ดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือของแบบสอบถาม

3.1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงาน
ส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ ตามโครงสร้างการบริหารงานศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ (กรมส่งเสริมการเรียนรู้,
2566 อ้างถึงใน อัญชลี ธรรมะวิสิทธิ์กุล, 2566) เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.1.2 ศึกษาวิธีสร้างเครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธี ของลิเคิร์ต
(Likert) และการสร้างแบบสอบถามจากตำราของ บุญชม ศรีสะอาด (2553)

3.1.3 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถาม โดยการพัฒนาแบบสอบถามมาจากของ อัญชลี ธรรมะ

3.1.4 คัดเลือกข้อคำถามที่มีความเหมาะสมจำนวน 30 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของ
แบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค
(Cronbach) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่เหมาะสมต้องมีค่า 0.91

3.1.5 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อไป

3.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือของแบบสัมภาษณ์

3.2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์ และดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์ จำนวน 3 ข้อ

3.1.2 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.1.3 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ศึกษาต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

4.1 ขอนหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ต่อผู้อำนวยการสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ

4.2 ผู้วิจัยส่งหนังสือไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
ในการวิจัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

4.3 ผู้วิจัยติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามกลับคืน จำนวน 229 ชุด คิด
เป็นร้อยละ 100

4.4 ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์ที่มีการกำหนดคำถามไว้ล่วงหน้า โดยผู้ตอบจะได้รับคำถามเช่นเดียวกันและใน
ลำดับขั้นตอนเดียวกัน ซึ่งจะช่วยให้ผู้ถามถามได้ตรงประเด็นที่ต้องการ ไม่ออกนอกเรื่อง ไม่เกินขอบเขตที่กำหนดไว้
และข้อมูลที่ได้รับสามารถนำมาประมวลผลได้

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปโดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ ระดับการศึกษา อายุ และตำแหน่ง ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยหาความถี่ และร้อยละ

5.2 วิเคราะห์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ ทั้งโดยภาพรวม รายด้านและรายข้อโดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

5.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ จำแนกตาม ระดับการศึกษา โดยใช้ค่า t – test (Independent samples)

5.4 วิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ จำแนกตาม อายุ และตำแหน่ง โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยใช้ F-test (One way ANOVA) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe' method)

5.5 วิเคราะห์เกี่ยวกับแนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ โดยวิเคราะห์ความถี่ ร้อยละ และการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

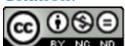
ผลการวิจัย

จากการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	157	68.60
สูงกว่าปริญญาตรี	72	31.40
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	51	22.30
30 - 50 ปี	152	66.40

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
มากกว่า 50 ปี	26	11.40
3. ตำแหน่ง		
ผู้บริหาร	6	2.60
ครู	192	83.80
บุคลากรอื่น	31	13.50
รวม	229	100.00

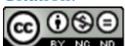
จากตารางที่ 1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 68.60 ขณะที่ผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 31.40 นอกจากนี้ ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 30-50 ปี จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 66.40 รองลงมาคือกลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 22.30 และกลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 11.40 ในด้านอาชีพ ส่วนใหญ่เป็นครู จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 83.80 รองลงมาเป็นบุคลากรอื่น ๆ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 และมีผู้บริหาร จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.60

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ โดยรวมและรายด้าน

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงาน	ระดับปฏิบัติ		แปลผล	อันดับที่
	\bar{x}	S.D.		
1. ด้านงานการจัดการศึกษา	4.20	0.46	มาก	3
2. ด้านงานอำนวยการ	4.21	0.51	มาก	2
3. ด้านงานภาคีเครือข่ายและกิจการพิเศษ	4.26	0.51	มาก	1
โดยรวม	4.22	0.41	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 4.22 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.41 เมื่อลงลึก

ไปในแต่ละด้านจะเห็นว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในทุกด้านมีระดับอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านงานภาคีเครือข่ายและกิจการพิเศษ ($\bar{X} = 4.26$; S.D. = 0.51) ด้านงานอำนวยการ ($\bar{X} = 4.21$; S.D. = 0.51) ด้านงานการจัดการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดที่ ($\bar{X} = 4.20$; S.D. = 0.46)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ จำแนกตาม ระดับการศึกษา อายุ และตำแหน่ง

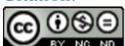
ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ จำแนกตาม ระดับการศึกษา

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงาน	ปริญญาตรี n=157		สูงกว่าปริญญาตรี n=72		t	Sig.
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. ด้านงานอำนวยการ	4.22	0.51	4.19	0.52	0.365	0.716
2. ด้านงานการจัดการศึกษา	4.22	0.44	4.15	0.50	0.950	0.344
3. ด้านงานภาคีเครือข่ายและกิจการพิเศษ	4.26	0.51	4.25	0.53	0.198	0.843
โดยรวม	4.23	0.40	4.20	0.44	0.581	0.562

จากตารางที่ 3 พบว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิที่จำแนกตามระดับการศึกษา มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยรวมของผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีอยู่ที่ 4.23 ซึ่งสูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีที่มีค่าเฉลี่ย 4.20 นอกจากนี้ ผลการศึกษาข้างชี้ให้เห็นว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ ทั้งในระดับโดยรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ จำแนกตาม อายุ โดยภาพรวมและรายด้าน

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS.	F	Sig.
ด้านงานอำนวยการ	ระหว่างกลุ่ม	2.169	2	1.085	4.291*	.015
	ภายในกลุ่ม	57.118	226	.253		
	รวม	59.287	228			
ด้านงานการจัดการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2.192	2	1.096	5.372*	.005

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS.	F	Sig.
	ภายในกลุ่ม	46.117	226	.204		
	รวม	48.310	228			
	ระหว่างกลุ่ม	3.506	2	1.753	7.051*	.001
ด้านงานภาคีเครือข่ายและกิจการพิเศษ	ภายในกลุ่ม	56.179	226	.249		
	รวม	59.685	228			
	ระหว่างกลุ่ม	2.585	2	1.292	8.125*	.000
โดยรวม	ภายในกลุ่ม	35.945	226	.159		
	รวม	38.529	228			

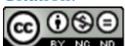
*p ≤ .05

จากตารางที่ 4 พบว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิที่จำแนกตามอายุ โดยรวมและในแต่ละด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ จำแนกตาม ตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้าน

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS.	F	Sig.
ด้านงานอำนวยการ	ระหว่างกลุ่ม	2.145	2	1.072	4.241*	.016
	ภายในกลุ่ม	57.142	226	.253		
	รวม	59.287	228			
ด้านงานการจัดการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	.994	2	.497	2.374	.095
	ภายในกลุ่ม	47.315	226	.209		
	รวม	48.310	228			
ด้านงานภาคีเครือข่ายและกิจการพิเศษ	ระหว่างกลุ่ม	2.870	2	1.435	5.709*	.004
	ภายในกลุ่ม	56.814	226	.251		
	รวม	59.685	228			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.869	2	.935	5.762*	.004
	ภายในกลุ่ม	36.660	226	.162		
	รวม	38.529	228			

*p ≤ .05

จากตารางที่ 5 พบว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิที่จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในส่วนรายด้าน พบว่ามีความแตกต่างในด้านงานอำนวยความสะดวกและด้านงานภาคีเครือข่ายและกิจการพิเศษ ขณะที่ด้านอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ พบว่า:

3.1 ด้านงานอำนวยความสะดวก ควรมีการดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรในสถานศึกษาเข้ารับการอบรมพัฒนาความรู้ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต รวมถึงการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานผ่านเว็บไซต์หรือเพจประชาสัมพันธ์ นอกจากนี้ควรมีการจัดอบรมให้กับบุคลากรในสถานศึกษาในการใช้งานโปรแกรมประยุกต์เพื่อผลิตสื่อการเรียนการสอน

3.2 ด้านงานการจัดการศึกษา ควรจัดการเรียนการสอนผ่านระบบ E-Learning, DLIT, DLTV, Zoom, Meeting และ Microsoft Teams โดยมีการออกแบบและผลิตสื่อการเรียนการสอน เช่น หนังสืออิเล็กทรอนิกส์และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน พร้อมทั้งใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน เช่น YouTube หรือสื่อมัลติมีเดียอื่น ๆ

3.3 ด้านงานภาคีเครือข่ายและกิจการพิเศษ ควรใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการจัดการศึกษา ร่วมกับภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนในรูปแบบต่าง ๆ นอกจากนี้ยังควรใช้เทคโนโลยีในการสำรวจข้อมูลและจำแนกสถานะของนักเรียนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด รวมถึงการใช้ระบบสารสนเทศและอินเทอร์เน็ตในการประชาสัมพันธ์ สนับสนุน และส่งเสริมนโยบายของจังหวัดหรืออำเภอ

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัยเรื่องการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ โดยรวมอยู่ในระดับสูง ขณะพิจารณาในรายด้าน พบว่าการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมีคุณภาพในทุกด้าน ซึ่งอาจเกิดจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ทำให้การดำเนินชีวิตมีการเปลี่ยนแปลงไป การติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว และการเข้าถึงความรู้ในปัจจุบันทำได้ง่ายขึ้น การเรียนรู้ในยุคนี้ไม่ใช่แค่การท่องจำ แต่เป็นการเรียนรู้เพื่อให้เข้าใจ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะและความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับการศึกษาโดย ญัฐวัตร ยาท่วม (2566) ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์แนวทางการบริหารการศึกษาตามอธยาศัยในยุคดิจิทัล ซึ่งพบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารการศึกษาดังกล่าวอยู่ในระดับสูงเช่นกัน

2. ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าโดยรวมและในแต่ละด้านไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในปัจจุบันและในอนาคตที่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เมื่อเปรียบเทียบกับ การเปลี่ยนแปลงในอดีต ซึ่งมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติและแนวคิดในการบริหารให้สอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที ข้อมูลนี้สอดคล้องกับการศึกษาของภัทรา วายจตุ (2566) ที่ได้วิเคราะห์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดและส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับครูศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งพบว่าผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดและส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับครูดังกล่าว จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมไม่พบความแตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ จำแนกตามอายุ พบว่าภาพรวมและในแต่ละด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สาเหตุอาจเกิดจากการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของเทคโนโลยี ส่งผลให้การปรับตัวของบุคลากรในแต่ละช่วงวัยมีความแตกต่างกัน ความสามารถในการเข้าถึงและใช้เทคโนโลยีจึงไม่เท่ากันในกลุ่มอายุที่ต่างกัน ข้อมูลนี้สอดคล้องกับการศึกษาของชินวัตร เจริญนิตย์ (2566) ที่ได้วิเคราะห์สภาพและปัญหาทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 โดยผลการวิจัยพบว่าการเปรียบเทียบสภาพและปัญหาทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกตามเพศและอายุ โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ขณะที่การจำแนกตามประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ไม่พบความแตกต่าง และเมื่อจำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่ามีปัญหาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนสภาพทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลไม่มีความแตกต่างกัน

4. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ จำแนกตามตำแหน่งพบว่าภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ามีความแตกต่างในด้านงานอำนวยความสะดวกและด้านงานภาคีเครือข่ายและกิจการพิเศษ ในขณะที่ด้านอื่น ๆ ไม่แสดงความแตกต่าง สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเกิดจากความจำเป็นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่แตกต่างกันระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และบุคลากรอื่น ๆ ซึ่งส่งผลให้มีความคาดหวังต่อการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในแต่ละตำแหน่งที่แตกต่างกัน ข้อมูลนี้สอดคล้องกับการศึกษาของภัทรา วายจตุ (2566) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดและส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับครูศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยผลการวิจัยพบว่าการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกตามตำแหน่ง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5. แนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิที่ควรดำเนินการ ได้แก่ การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรในสถานศึกษาได้เข้ารับการอบรมและพัฒนาความรู้ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ ยังควรส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบ E-Learning, DLIT, DLTV, Zoom, Microsoft Teams และอื่น ๆ รวมถึงการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการจัดการศึกษาร่วมกับภาคี

เครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนในรูปแบบต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาเกิดจากปรากฏการณ์ดิจิทัลดิสรัปชัน (Digital Disruption) จึงทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติและแนวคิดการบริหารให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เพื่อให้สถานศึกษามีความทันสมัยและสามารถบริหารจัดการได้อย่างมีคุณภาพในทุกด้าน ข้อมูลนี้สอดคล้องกับการศึกษาของมณีนุช ภูยงดี (2564) ที่ได้วิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และแนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ซึ่งผลการวิจัยพบว่าแนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เช่น การใช้ Google Sites ในการเก็บเอกสารต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษา การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงาน ของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 ด้านงานการจัดการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้มีการออกแบบและผลิตสื่อการสอน เช่น หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book), บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)
- 1.2 ด้านงานภาคีเครือข่ายและกิจการพิเศษ ผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้เทคโนโลยีในการสำรวจข้อมูล จำแนกสถานะของนักศึกษาเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด และการท้องก่อนวัย
- 1.3 ด้านงานอำนวยการ ผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้ประโยชน์ของเทคโนโลยีดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ผลงาน ข่าวสาร

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรศึกษาการพัฒนานำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน
- 2.2 ควรศึกษาการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล
- 2.3 ควรศึกษาแนวทางในการพัฒนาความสามารถของบุคลากรในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

กฤติภทรกร ศิริภทรนิธิโกคิน. (2564). การใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุควิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

- เกสณี ชิวปรีชา. (2565). การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารสถานศึกษาระบบทวิภาคี ของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร. *วารสารปรัชญาปริทรรศน์*. 27(1), 50 – 58.
- จีระนันท์ มุลมาตร. (2564). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ทรานพอร์เมชั่น. *วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย*, 17(2), 21-32.
- ชินวัตร เจริญนิตย์. (2566). สภาพและปัญหาทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*, 17(2), 98 – 113.
- ณัฐวัตร ยาท่วม. (2566). แนวทางการบริหารการศึกษาตามอัยาศัยในยุคดิจิทัลสังกัด สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดลำพูน. *วารสารการบริหารจัดการและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 5(8), 435 – 447.
- ทินกร เผ่ากันทะ และกัลยารัตน์ เมธีวีรวงศ์. (2565). แนวทางการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. *วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย*, 4(2), 37-45.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ภัทรา วายจตุต. (2566). การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดและส่งเสริมการเรียนรู้ สำหรับครูศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. *วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 6(3), 1672 – 1690.
- มณีนุช ภูยงดี. (2564). สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และแนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1. *วารสารรัชต์ภาคย์ (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 15(40), 249 – 263.
- สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ. (2566). *สารสนเทศเพื่อการศึกษา*. ชัยภูมิ : สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดชัยภูมิ.
- สุนันท์ณี ขวฤทธิเดชา. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมกับการบริหารงานของภาคีเครือข่ายศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง. *วารสารสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 7(3), 27 – 34.
- อัญชลี ธรรมะวิถีกุล. (2566). *การบริหารงานศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ (ฉบับปรับปรุง)*. กรุงเทพฯ : กรมส่งเสริมการเรียนรู้.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.

